

Introduction to Bava Kama

The Six Orders of the Mishnah and Talmud

NAME	MAJOR THEMES	
Zera'im (Seeds)	Agriculture	
Mo'ed (Times)	Sabbath and Holidays	
Nashim (Women)	Marriage, divorce	
Nezikin (Damages)	Civil and Criminal Law	
Kodashim (Holy Things)	gs) Rituals of the Temple	
Taharot (Purities)	Rituals of purification	

Bava Kamma - damages, personal injury, theft and robbery.

Bava Metzia - lost and found, guarding an object, Ona'ah – overcharging, prohibition of interest, hiring and rentals.

Bava Batra - property rights, transactions, inheritance, documents.

Sanhedrin - courts - jurisdictions and procedures, capital offenses.

Makkot (lashes) - testimony, the punishment of exile - *malkot* (lashes) or *karet*.

Shevuot oaths.

Eduyot (testimonies) - Lists traditions of Rabbinic Law

Avoda Zara - Idolatry

Avot - Ethics of the Fathers

Horayot - Mistaken court decisions

The Three Gates

1. הקדמת הרמב"ם למשנה ט"ו:מ"ח-נ'

אח"ב חלק המאמר בנזיקין וחלק המסבת הראשונה לשלשה חלקים:

והתחיל בבבא קמא וענינה לדבר על נזיקין כגון שור ובור והבער ודין החובל ואין השופט רשאי להקדים דבר קודם שיסיר ההיזק מבני אדם ומפני זה הקדים אותה בראשונה על שאר הדינין.

ואח"כ בבא מציעא וענינה לדבר על הטענות והפקדונות ושכירות ודין השואל והשכיר וכל מה שהוא ראוי לחבר לזה הענין כמו שעשה הכתוב שאחר דיני שור ובור והבער (שמות כ״א:כ״ב) וכי ינצו אנשים דבר על ארבעה שומרים.

אח"כ בבא בתרא וענינו לדבר בחלוקת הקרקעות והדינין בענין הדירות המשותפות והשכונות וביטול מקח וממכר במום הנמצא ולדבר בענין הממכרים והקנינים והיאך ראוי לדון אותם והערבות והירושות וסדר החלק הזה באחרונה בשביל שכולו קבלה ודברי סברות ולא התבאר מן התורה.

Rambam Introduction to the Mishnah 15:48-50

Afterwards, he divided the material in the Order of Damages, and he divided the first tractate into three parts.

And he began with **Bava Kamma** (the First Gate) and its topic is speaking about [causes] of damage – for example, an ox, a pit, a destroyer (a fire or a grazing animal) – and the law of one who damages. And a judge is not allowed to have anything precede his removing damage from people; and because of that, he had it precede the other laws.

And afterwards, **Bava Metzia** (the Middle Gate); and its topic is speaking about claims and deposits and rental agreements and the law of a borrower and a renter, and all that is fitting to connect with this topic – as Scripture did, since after the laws of the ox, the pit, the destroyer and "when men fight," it spoke about the four [types] of guardians (Exodus 21-22).

And afterwards, **Bava Batra** (the Last Gate); and its topic is speaking about division of lands and the laws regarding families and neighbors and the nullification of buying and selling due to a blemish found in [the items], and speaking about sales and acquisitions and how it is appropriate to judge them, and guarantees and inheritances. And he arranged this section last because it is all received tradition and words of reasoning, and it is not elucidated in the Torah.

Structure of Bava Kamma

Ch.1-6 - Damage by Property	4 categories (avot) of Damages	נזקי ממון
Ch.7-10	Thievery	גניבה
- Human Damage	Personal Injury	חובל ומזיק
	Robbery	גזילה

2. משנה חגיגה א:ח - הֶתֵּר נְדָרִים פּוֹרְחִין בָּאֲוִיר, וְאֵין לָהֶם עַל מַה שֶׁיִּסְמֹכוּ. הַלְכוֹת שַׁבָּת, חֲגִיגוֹת וְהַמְּעִילוֹת, הֲרֵי הֵם בַּהֲרָרִים הַתְּלוּיִין בְּשַׂעֲרָה, שֶׁהֵן מִקְרָא מֵעָט וַהַלָּכוֹת מְרֻבּוֹת. **הַדִּינִין** וְהְעֲבוֹדוֹת, הַשָּׁהֲרוֹת וְהַשֵּׁמְאוֹת וַעֲרָיוֹת, **יֵשׁ לָהֶן עַל מַה** שַׁיִּסְמֹכוּ. הֵן הֵן גּוּבֵי תּוֹרָה:

The *halakhot* of the dissolution of vows, when one requests from a Sage to dissolve them, fly in the air and have nothing to support them, as these *halakhot* are not mentioned explicitly in the Torah.

The *halakhot* of Shabbat, Festival peace-offerings, and misuse of consecrated property are like mountains suspended by a hair, as they have little in the Torah, and yet the details of their *halakhot* are numerous.

Monetary law, sacrificial rites, ritual purity and impurity, and forbidden sexual relations have something to support them, i.e., there is ample basis in the Torah for these *halakhot*, and these are the essential parts of Torah.

3. An alternative enumeration of the Avot Nezikin - Tosefta 9:1/Sugya 4b

ּתָּנֵי רַבִּי אוֹשַעְיָא, שְׁלֹשָה עָשָׂר אֲבוֹת נְזִיקִין: שׁוֹמֵר חִנְּם, וְהַשׁוֹאֵל, נוֹשֵׂא שָׂכָר, וְהַשּוֹבֵר; נֶזֶק, צַעַר, וְרִיפּוּי, שֶׁבֶת, וּבוֹשֶׁת; וָאַרְבַּעַה דָמַתְנִיתִין – הֵא תִּלִיסַר.

וְתַנָּא דִּידַן – מַאי טַעְמָא לָא תָּנֵי הָנֵי? בִּשְׁלָמָא לִשְׁמוּאֵל – בְּנִזְקֵי מָמוֹן קָמַיְירֵי, בְּנִזְקֵי גוּפּוֹ לָא קַמַיְירֵי; אֶלָּא לְרַב, לִיתְנֵי! תַּנָּא אַדַם – וְכַל מִילֵּי דָאַדָם.

4. Talmud 3b

ַהַפַּבְעֶה וְהַהֶּבְעֵר כּוּ׳. מַאי ״מַבְעֶה״? רַב אָמַר: מַבְעֶה זֶה אָדָם, וּשְׁמוּאֵל אָמַר: מַבְעֶה זֶה הַשַּׁן.

Maveh and another is **the** category of **Fire**. The Gemara asks: **What** is the meaning of **Maveh**? **Rav says**: **Maveh**, **that** is the category of **Man**, which includes a person who causes damage, but not the property or animal of a person that causes damage. **And Shmuel says**: **Maveh**, **this** is **the** category of **Eating** of the animal.

5. Mishnah Bava Kamma 5:7

אֶחָד שׁוֹר וְאֶחָד כָּל בְּהֵמָה לִנְפִילַת הַבּוֹר, וּלְהַפְּרָשַׁת הַר סִינֵי, וּלְתַשְׁלוּמֵי כֶפֶל, וְלַהֲשָׁבַת אֲבֵדָה, לִפְרִיקָה, לַחֲסִימָה, לְבִלְאַיִם, וּלְשַבָּת. וְבֵן חַיָּה וָעוֹף בַּיוֹצֵא בָהֶן. אִם בֵּן, לָמָּה נֶאֱמַר שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר. אֶלֶּא שֶׁדְבֵּר הַכָּתוּב בַּהֹוֶה:

An ox and all other beasts are alike under the laws concerning falling into a pit, keeping apart from Mount Sinai, two-fold restitution, the restoring of lost property, unloading, muzzling, diverse kinds, and the Sabbath. So to wild animals and birds. If so, why is it written "an ox or an ass"? But Scripture spoke of prevailing conditions.

BAVA KAMMA Ch.1 (Transl. Joshua Kulp)

- 1. There are four primary causes of injury: the ox and the pit and the crop-destroying beast and fire.
- [The distinctive feature of] the ox is not like [that of] the crop-destroying beast, nor is [the distinctive feature of] either of these, which are alive, like [that of] fire, which is not alive; nor is [the distinctive feature of] any of these, whose way it is to go forth and do injury, like [that of] the pit, whose way it is not to go forth and do injury.
- What they have in common is that it is their way to do injury and that you are responsible for caring over them; and if one of them did injury whoever [is responsible] for the injury must make restitution [to the damaged party] with the best of his land.
- 2. Anything that I am responsible to guard, I have rendered it possible to do injury [for which I will become obligated]. If I have partially rendered it possible to do injury, I must make restitution for that injury as if I totally rendered it possible to do injury. When one damages [property that fits all of the following categories]: property that does not have "sacrilege" [i.e. sacrificial animals or property that belongs to the Temple in Jerusalem], property that belongs to other members of the covenant [Jews], property that is owned, and the injury is done in any place other than the private domain of the injurer and the common domain of the injured and injurer, in these cases the injurer must make restitution for the injury with the best of his land.
- 3. Assessment [of injury] in money or things worth money must be made before a court of law and by witnesses that are free and Children of the Covenant (Jews). Women may be parties in [suits concerning] injury. The injured and the injurer [in certain cases may share] in the compensation.

<u>פרק א'</u>

א. אַרְבָּעָה אֲבוֹת נְזִיקִין, הַשׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמַּרְעֶה וְהַהֶּבְעֵר.

לֹא הֲרֵי הַשּׁוֹר בַּהֲרֵי הַמַּבְעֶה, וְלֹא הֲרֵי הַמַּבְעֶה בַּהֲרֵי הַשִּׁוֹר וְלֹא זֶה וָזֶה, שֶׁיֵשׁ בָּהֶן רוּחַ חַיִּים, בַּהֲרֵי הָאֵשׁ, שָׁאֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. וְלֹא זֶה וָזָה, שֶׁדַּרְכָּן לֵילֵךְ וּלְהַזִּיק, בַּהֲרֵי הַבּּוֹר, שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ לֵילֵךְ וּלְהַזִּיק. הצד השׁוה שׁבּהן, שׁדּרכּן להזִיק וּשׁמירתן עלירָּ.

וּכְשֶׁהָזִּיק, חָב הַמַּזִּיק לְשֵׁלֵּם תַּשְׁלוּמֵי נָזֶק בְּּמֵיטֵב הָאָרֶץ:

ב. כָּל שֶׁחַבְתִּי בִשְׁמִירָתוֹ, הִכְשַׁרְתִּי אֶת נִזְקוֹ. הִכְשַׁרְתִּי בְמִקְצָת נִזְקוֹ, חַבְתִּי בְתַשְׁלוּמִיו כְּהֶכְשׁר כָּל נִזְקוֹ. נְכָסִים שָׁאֵיו בָּהֶם מְעִילָה, נְכָסִים שֶׁל בְּנֵי בְרִית, נְכָסִים הַמְיֻחָדִים, וּבְכָל מָקוֹם חוּץ מֵרְשׁוּת הַמְיֵחֶדֶת לַמַּזִּיק וּרְשׁוּת הַנִּזָּק וְהַמַּזִּיק, וּ**ִּלְשָׁהִזִּיק,**

ָחָב הַמַּזִּיק לְשַׁלֵּם תַּשְׁלוּמֵי נֶזֶק בְּמֵיטַב הָאָרֶץ:

ג. שׁוּם כֶּסֶף, וְשָׁוֶה כֶסֶף, בִּפְנֵי בֵית דִּין, וְעַל פִּי עָדִים בָּנֵי חוֹרִין בָּנֵי בָרִית. וְהַנַּשִּׁים בִּכִלָל הַנֵּזַק.

וְהַנִּזָּק וְהַמַּזִּיק בַּתַּשְׁלוּמִין:

4. Five [agents of damage] rank as harmless and five as an attested danger. Cattle are not an attested danger to butt, push, bite, lie down, or kick. The tooth [of an animal] is an attested danger to eat that which is for it; The leg [of an animal] is an attested danger to break [things] as it walks along; So also is a warned ox [an ox that has gored before]; And an ox that damages in the domain of the damaged party, and human beings. The wolf, the lion, the bear, the leopard, the panther and the snake all rank as attested danger. Rabbi Eliezer says: When they are tame they are not attested danger, but the snake is always an attested danger. What is the difference between that which is harmless and that which is an attested danger? The harmless pays half-damages from its own body and the attested danger pays full damages from the best property (of its owner and guardian).

CHAPTER 2

- 1. How is the leg [of a beast] an attested danger to break [what it tramples upon] as it walks along? A beast is an attested danger [only] in so far as it goes along in its usual way and breaks [an object]. If it kicked, or if small stones were tossed out from beneath its feet and it thus broke other vessels, one pays half damages. If it trampled upon a vessel and broke it, and this [broken vessel] fell upon another vessel and broke it, for the first one pays full damages and for the other half damages. Fowls (chickens and roosters) are an attested danger in so far as they go along in their usual way and break [objects]. But if the fowl had its feet entangled, or if it was jumping and it thereby broke any vessel one pays half damages.
- 2. How is the tooth [of a beast] an attested danger to eat that which it is fit to consume? A beast is an attested danger to eat fruit and vegetables. [If however] it ate clothing or utensils [the owner] pays only half damages. When does this apply? [This applies] in the domain of the damaged party But if it was within the public domain, the owner is not liable. If [the beast] benefited, [the owner] pays what it benefited. How does [the owner] pay what [the animal] benefited? [If it ate] from the middle of the marketplace, [the owner] pays what [the animal] benefited. [If it ate] from the sides of the marketplace, [the owner] pays for the damage [the animal] did. [If it ate] from in front of the store [the owner] pays for what [the animal] benefited. [If it ate] from inside the store [the owner] pays for the damage [the animal] did.
- 3. If a dog or a goat jumped from a roof and broke vessels, [the owner] must pay full damages, since they are attested dangers. A dog that took a cake [while there was a cinder attached] and went to a stack of grain and ate the cake and burned the stack of grain, For the cake [the owner] pays full damages And for the stack of grain [the owner] pays half damages.
- 4. Which kind of animal is accounted harmless and which is an attested danger (muad)? An attested danger is one that people have given testimony about [that it damaged] for three days. A harmless one is one that has refrained from damage for three days. This is according to Rabbi Judah. Rabbi Meir says, An attested danger is one that people have given testimony about three times. A harmless one is one that children can touch and it will not gore.
- "An ox which causes damage in the private domain of him that is injured" how is this so? If it gored, pushed, bit, lay down, or kicked in the public domain its owner pays only half damages. But if in the private domain of him that is injured, Rabbi Tarfon says, "He pays full damages." The Sages says, "Half damages." Rabbi Tarfon said to them: "Now, in a case in which the law dealt leniently with regards to damages caused by the foot and tooth in the public domain, in which case he is exempt, and stringently in the private domain of him that is injured to pay full damages, then since they have dealt stringently with damage caused by the horn in the public domain, ought we not deal more stringently with damage cause by the horn in the private domain of him that was injured, so that full damages be imposed." They (the sages) said to him: "It is enough if the inferred law is as strict as that from which it is inferred: if [for damages caused by the horn] in the public domain half damages [are imposed], so also [for like damages] in the private domain of him that was injured, half damages [are imposed]. He said to them: "I shall not derive the law in one case of damage caused by the horn from the law in another case of damage caused by the horn. Rather I will derive the law of damage caused by the horn from the law of damage caused by the foot. Now in a case in which the law dealt leniently with regards to damages caused by the foot or tooth in the public domain, they have dealt strictly with damage caused by the horn, ought we not deal

ד. חֲמִשָּׁה תַּמִּין וַחֲמִשָּׁה מוּעָדִין, הַבְּהֵמְה אֵינְהּ <u>מוּעֶדֶת</u> לֹא לְגַּח וְלֹא לְגֹּף וְלֹא לִשּׂךְּ וְלֹא לְרַבֵּץ וְלֹא לָבְעֹט. הַשֵּׁן <u>מוּעָדָת לֶ</u>אֱכֹל אֶת הָרָאוּי לָהּ, <mark>הָרֶגֶל</mark> מוּעֶדֶת לְשַׁבֵּר בְּדֶרֶךְ הִלּוּכָהּ, וְשׁוֹר הַמּוּעָד, וְשׁוֹר הַמַּזִּיק בִּרְשׁוּת הַנִּזָּק, וְהָאָדָם.

הַזְּאֵב וְהָאֲרִי וְהַדָּב וְהַנְּמֵר וְהַבּּרְדְּלֶס וְהַנְּחָשׁ, <u>הְרִי</u> <u>אלוּ מוּעָדיו</u>. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בִּזְמֵן שֶׁהֵן בְּנֵי תַרְבּוּת, אֵינָן מוּעָדִין. וְהַנָּחָשׁ מוּעָד לְעוֹלֶם. מַה בֵּין תָּם לְמוּעָד. אֶלָא שֶׁהַתָּם מְשַׁלֵּם חֲצִי נָזֶק מִגּוּפוֹ, וּמוּעַד מִשָּׁלֵּם נֵזָק שָׁלֵם מִן הַעֵּלִיָּה:

<u>פרק ב'</u>

א. בֵּיצַד הָרֶגֶל מוּעֶדֶת. לְשַׁבֵּר בְּדֶרֶךְ הַלּוּכָה.
 הַבְּהֵמָה מוּעֶדֶת לְהַלֵּךְ בְּדַרְכָּה וּלְשַׁבֵּר. הָיְתָה מְבַּעֶטֶת, אוֹ שֶׁהָיוּ צְרוֹרוֹת מְנַמְּזִיו מִתַּחַת רַגְלֶיהָ וְשְׁבְּרָה אֶת הַבֵּלִים, מְשַׁלֵּם חֲצִי נָזֶק. דְּרְסָה עַל הַבְּלִי וְשְׁבְּרוֹ, עַל הָרִאשׁוֹן הַבְּלִי וְשָׁלֵם נָזֶק שָׁלֵם, וְעַל הָאַחֲרוֹן מְשַׁלֵּם חֲצִי נָזֶק.
 הַמַּרְנְגוֹלִים מוּעָדִין לְהַלֵּךְ בְּדַרְכָּן וּלְשַׁבֵּר. הָיָה דְלִיל הָשׁוּר בְּרֵגְלָיו, אוֹ שֶׁהָיָה מְהַדֵּס וּמְשַׁבֵּר אֶת הַבּּלִים,
 מְשַׁלֵם חַצִי נַזֶק:

ב. בֵּיצַד הַשַּׁן מוּעֶדֶת. לֶאֱכֹל אֶת הָרָאוּי לָהּ. הַבְּהֵמָה מוּעֶדֶת לֶאֱכֹל פֵּרוֹת וִירָקוֹת. אָכְלָה בְּסוּת אוֹ בֵלִים, מְשַׁלֵּם חֲצִי נֶזֶק. בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים. בְּרְשׁוּת הַנִּזָּק, אֲבָל בִּרְשׁוּת הַרַבִּים, פְּטוּר. אִם בֶּהֲנֵית, מְשַׁלֵּם מַה שֶׁנְּהֲנֵית. בֵּיצַד מְשַׁלֵּם מַה שָׁנֶהֱנֵית. מִצִּדֵי הְרְחָבָה, מְשַׁלֵּם מַה שֶׁהִזִּיקָה. מִפֶּתֵח הַחֲנוּת, מְשַׁלֵּם מַה שֶׁנְּהֵנֵית. מִתּוֹךְּ הַחֵנוּת, מִשָּׁלֵם מַה שֵׁהִזִּיקה:

ג. הַבֶּלֶב וְהַגְּדִי שֶׁקְפְצוּ מֵרֹאשׁ הַגָּג וְשִׁבְּרוּ אֶת הַבֵּלִים, מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם, מִפְּנֵי שָׁהֵן מוּעָדִיו. הַבֶּלֶב שָׁנָּטל חָרָרָה וְהָלֹךְּ לַגָּדִישׁ, אָכַל הַחֲרָרָה וְהִדְלִיק הַגָּדִישׁ, עַל הַחֲרָרָה מְשַׁלֵם נֶזֶק שָׁלֵם, וְעַל הַגָּדִישׁ מִשָּׁלֵם חֵצִי נֵזֶק:

ד. אֵיזֶה הוּא תָם, וְאֵיזֶה הוּא מוּעָד. מוּעָד, כֹּל שָׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים. וְתָם, מִשֶּׁיַחֲזֹר בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים, דְּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, מוּעָד, שָׁהֵעִידוּ בּוֹ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. וְתָם, כֹּל שֶׁיְהוּ הַתִּינוֹקוֹת מִמֵּשִׁמִשִּׁין בּוֹ וָאֵיכוֹ נוֹגֵחֵ:

ה. שוֹר הַמַּזִּיק בִּרְשׁוּת הַנְּזָּק כֵּיצַד. נָגַח, נָגַף,
נְּשַׁרְּ, רְבַץ, בְּעַט, בִּרְשׁוּת הָרָבִּים, מְשַׁלֵּם חֲצִי נֶזֶק.
בְּרְשׁוּת הַנִּזָּק, רַבִּי טַרְפּוֹן אוֹמֵר נֶזֶק שָׁלֵם חֲצִי נֶזֶק.
אוֹמְרִים חֲצִי נֶזֶק. אָמֵר לָהֶם רַבִּי טַרְפּוֹן, וּמַה
בְּמְקוֹם שָׁהָקֵל עַל הַשֵּׁן וְעַל הָנֶגֶל בִּרְשׁוּת הַנִּזָּק לְשַׁלֵם
שָׁהוּא פָטוּר, הֶחְמִיר עֲלֵיהֶם בִּרְשׁוּת הַנִּזָּק לְשַׁלֵם
הָרְבִּים, לְשַׁלֵם חֲצִי נֶזֶק, אֵינוֹ דִין שָׁנַּחְמִיר עֻלֶּיהָ
בְּרְשׁוּת הַנִּזָּק לְשַׁלֵם בֶּזֶק שָׁלֵם. אָמְרוּ לוֹ, דֵּיוֹ לַבָּא
מִן הַדִּין לִהְיוֹת בַּנִּדּוֹן, מַה בְּרְשׁוּת הָרַבִּים חֲצִי נֶזֶק,
אָף בְּרְשׁוּת הַנִּזָּק לְשַׁלֵם בֶּזֶק שָׁלֵם. אָמְרוּ לוֹ, דֵּיוֹ לַבָּא
אָף בְּרְשׁוּת הַנִּזֶּק חֲצִי בֶזֶק, שָׁרֵן מֵנְגֶל. וּמַה בְמְקוֹם
אָף בְּרְשׁוּת הַנָּלָן, אֲנִי אָדוּן הֶּרֶן מֵנְגֶל. וּמַה בְמְקוֹם
שָׁהָקֵל עַל הַשָּׁן וְעַל הָנֶצן הְרָבּי הַבְּלִיוֹת הָנַבְּים חֲצִי בָּזֶק,
שָׁהַקּל עַל הַשָּׁן וְעַל הָנֶצן הְבָּרִן מֵנְגָל, וּמַה בְמְקוֹם
בַּקְּרָן, מְקוֹם שָׁהֶחִמִּיר עַל הַשָּׁן וְעַל הָנֶצן, הָּנְלוּ, אָינוֹ דִין שָׁנַּחְמִיר בַּקְּרָן. בְּקְבִים, הָחָמִיר בָּלְבּים הַבָּוֹן וְעַל הָנָצוֹן וְעַל הָנָּלוּ, אָינוֹ דִין שָׁבָּחִמִיר בַּקְּרוּ, אָמְהוּ לִּיר, אָּינוֹ דְין שָׁבָּחִמִיר בַּקְּבוּן. אָמְהוּ לֹוֹ דִין שָׁבָּחְמִיר בַּקְבִּן.

more stringently with damage cause by the horn in the private domain. They (the sages) said to him: "It is enough if the inferred law is as strict as that from which it is inferred: if [for damages caused by the horn] in the public domain half damages [are imposed], so also [for like damages] in the private domain of him that was injured, half damages [are imposed].

6. Human beings are always an attested danger, whether the damage is caused inadvertently or deliberately, whether the person who caused the damage is awake or asleep. If a man blinded his fellow's eye or broke his utensils he must pay full damages.

ַמן הַדִּין לָהְיוֹת בַּנִּדּוֹן, מַה בִּרְשׁוּת הָרַבִּים חֲצִי נֶזֶק, אַף בִּרְשׁוּת הַנִּזָּק חַצִי נֵזֶק:

ו. <mark>אָדָם מוּעָד לְעוֹלָם</mark>, בֵּיו שׁוֹגֵג, בֵּיו מֵזִיד, בֵּין עֵר, בֵּין יָשֵׁן. סִמֵּא אֶת עֵין חֲבֵרוֹ וְשָׁבֵּר אֶת הַבֵּלִים, מִשַׁלֵם נֵזָק שָׁלֵם:

Parashat Mishpatim ch.21-22

One who fatally strikes another party shall be put to death.

If [a man] did so but not by design—it came about by an act of God—I will assign you a place to which he can flee.

When one party schemes against another and kills through treachery, you shall take that person from My very altar to be put to death.

One who strikes one's father or mother shall be put to death.

One who kidnaps another party—whether having sold or still holding the victim—shall be put to death.

One who insults one's father or mother shall be put to death.

When [two] parties quarrel and one strikes the other with stone or fist, and the victim does not die but has to take to bed.

if that victim then gets up and walks outdoors upon a staff, the assailant shall go unpunished—except for paying for the idleness and the cure.

When a slave-owning party strikes a slave, male or female, with a rod, who dies there and then, this must be avenged.

But if the victim survives a day or two, this is not to be avenged, since the one is the other's property.

When [two or more] parties fight, and one of them pushes a pregnant woman and a miscarriage results, but no other damage ensues, the one responsible shall be fined according as the woman's husband may exact, the payment to be based on reckoning.

But if other damage ensues, the penalty shall be life for life,

eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot,

burn for burn, wound for wound, bruise for bruise.

When a slave-owning party strikes the eye of a slave, male or female, and destroys it, that person shall let the slave go free on account of the eye.

If the owner knocks out the tooth of a slave, male or female, that person shall let the slave go free on account of the tooth.

When an ox gores a man or a woman to death, the ox shall be stoned and its flesh shall not be eaten, but the owner of the ox is not to be punished.

If, however, that ox has been in the habit of goring, and its owner, though warned, has failed to guard it, and it kills a man or a woman—the ox shall be stoned and its owner, too, shall be put to death.

If ransom is imposed, the owner must pay whatever is imposed to redeem the owner's own life.

So, too, if it gores a minor, male or female, [its owner] shall be dealt with according to the same rule.

But if the ox gores a slave, male or female, [its owner] shall pay thirty shekels of silver to the master, and the ox shall be stoned.

When any party opens a pit, or when any party digs a pit and does not cover it, and an ox or an ass falls into it,

the one responsible for the pit must make restitution—paying the price to the owner, but keeping the dead animal.

When any party's ox injures a neighbor's ox and it dies, they shall sell the live ox and divide its price; they shall also divide the dead animal.

פרשת משפטים שמות פרק כא -כב

(יב) מכה איש ומת מות יומת<mark>:</mark>

(יג) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ס

(יד) וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס

(טו) ומכה אביו ואמו מות יומת:

(טז) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ס

(יז) ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס

וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן (יח)

או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:

(יט) אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ס

. (ב) וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט

ומת תחת ידו נקם ינקם:

(כא) אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו

הוא: ס

(כב) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:

(בג) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש:

(בד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל י

תחת רגל:

(כה) כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה

תחת חבורה: ס

(כו) וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ס

(כז) ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: פ

(בח) <mark>ובי יגח שור</mark> את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאבל את בשרו ובעל השור נקי:

(כט) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור

יסקל וגם בעליו יומת:

(ל) אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו:

(לא) או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: (לב) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים

שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: ס

(לג) <mark>וכי יפתח איש בור</mark> או כי יכרה איש בר ולא

יכסנו ונפל שמה שור או חמור:

(לד) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת

יהיה לו: ס

(לה) <mark>וכי יגף שור איש את שור רעהו</mark> ומת ומברו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון:

If, however, it is known that the ox was in the habit of goring, and its owner has failed to guard it, that person must restore ox for ox, but shall keep the dead animal.

When any party steals an ox or a sheep, and slaughters it or sells it, that person shall pay five oxen for the ox, and four sheep for the sheep.—

Ch. 22

If the thief is seized while tunneling and beaten to death, there is no bloodguilt in that case. If the sun had already risen, there is bloodguilt in that case.—[The thief] must make restitution, and if lacking the means, shall be sold for the theft.

But if what was stolen—whether ox or ass or sheep—is found alive and in hand, that person shall pay double.

When any party who owns livestock lets it loose to graze in another's land, and so allows a field or a vineyard to be grazed bare, restitution must be made for the impairment of that field or vineyard.

When a fire is started and spreads to thorns, so that stacked, standing, or growing grain is consumed, the one who started the fire must make restitution.

When any party gives money or goods to another for safekeeping, and they are stolen from that other party's house: if caught, the thief shall pay double;

(לו) או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ס

(לז) <mark>בי יגנב איש שור או שה</mark> וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה:

<u>שמות פרק כב</u>

(א) אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים:(ב) אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:(ג) אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים

שנים ישלם: ס

(ד) <mark>כי יבער איש שדה או כרם</mark> ושלח את בעירה בעירו ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלח: ס

(ה<mark>) כי תצא אש</mark> ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: ס

(ו) <mark>כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר</mark> וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים...

Negligence or Responsibility?

- **1. בבא קמא, דף ב':** "הצד השוה שבהן שדרכן להזיק <mark>ושמירתן עליך ...</mark> מאי שנא קרן? דכוונתו להזיק וממונך ושמירתו עליר". עליר".
  - **2. בבא קמא, דף ט':** "כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו".
  - **3. רש"י שם:** "הכשרתי את נזקו כלומר אם הזיק הכשרתי וזימנתי אותו היזק <u>שלא שמרתיו</u> יפה כך מצאתי. לישנא אחרינא הכשרתי את נזקו עלי <u>להכשיר ולתקן את נזקו</u> כלומר אני חייב לשלם, מפי מורי".
  - **4. רמב"ם, כותרת להלכות נזקי ממון:** "הלכות נזקי ממון. יש בכללן ארבע מצות עשה. וזה הוא פרטן: (א) דין השור. (ב) דין ההבער. (ג) דין הבור. (ד) דין ההבערה (ב) דין ההבער. (ג) דין הבור. (ד) דין הבערה (ב) דין הבער. (ג) דין הבור. (ד) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבער. (ג) דין הבור. (ד) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבער. (ג) דין הבור. (ד) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבערה (ב) דין הבער. (ב) דין הבער (ב) דין הבערה (ב) דין הבער (ב
  - **.5.** רמב"ם, כותרת להלכות חובל ומזיק: "הלכות חובל ומזיק. מצות עשה אחת, והיא דין חובל בחבירו או מזיק ממונו. וביאור מצוה זו בפרקים אלו".
    - **6. רמב"ם נזקי ממון, א' א':** "כל נפש חיה שהיא ברשותו של אדם שהזיקה הבעלים חייבין לשלם <u>שהרי ממונם ...</u> הזיק".
    - **1. טור חושן משפט, שפ"ט:** "כשם שאסור לאדם שיזיק את חבירו ואם הזיק חייב לשלם, כך צריך <u>לשמור ממונו</u> שלא יזיק ואם הזיק חייב לשלם".
  - 8. "כשם **שאסור לאדם שיזיק את חבירו** ואם הזיק חייב לשלם, כך צריך **לשמור ממונו שלא יזיק** ואם הזיק חייב לשלם, לא שנא יש בו רוח חיים ל"ש אין בו רוח חיים. יש בו רוח חיים - בהמה חיה ועוף, אין בו רוח חיים - כגון בור ואש ותולדותיהן. ובלבד שלא יהא בן דעה"
    - Rav Boruch Ber Leibowitz student of Reb Chaim Soloveitchik (1862-1939) .9

"...לא רק לעניין חיוב ממון נאמרו, אלא גם לעניין שנעשה 'מזיק' ונענש בדיני שמים. דהפרשה דאדם המזיק ('מכה בהמה ישלמנה', ויקרא כ"ד, כא) נאמרה גם לעניין איסור ועונש בידי שמים... ונראה דגם נזיקין דממונו דבשאר אבות נזיקין, גם כן לא רק לעניין חיוב בידי אדם נאמרה הפרשה דממונו - דחייב בתשלומין על ידי ד'שמירתן עליך', אלא גם יש בכלל הפרשה, דעל ידי מעשה ממונו דשמירתו עליו, חשוב גם 'מזיק' ונענש בידי שמים".